
1 / 9

Anh có th y tính ch t đe d a đằng sau l i đ ngh đó không?

Nguy n An: Đây là m t chi t t r t là m i b i vì h i x a cho đ n bây giờ ng i ta c t ng r ng là nh ng đoàn quân h ch m đóng Hu hai m i m y ngày đó là Ông v tr c t p đ u hành công v c đó, thì hóa ra hoàn toàn không có chuy n này!

Ti n sĩ Lê Văn Hào: Than ôi! Đó không ph i là s th t l ch s mà tôi ch là m t con tin đã b trong th k t ph i nh n l y ch c v đ b o t n s s ng còn đ mà mong có ngày v v i v con thôi! Ch tôi nói th t v i anh vai trò c a tôi trong T t M u Thân là vai trò hoàn toàn th đ ng, tôi ch ng i trên núi đ nghe đài, nghe tin t c. R i lâu lâu m y ông nh : Tr n Văn Quang và các ông lãnh đ o khác Th a Thiên, Hu ghé qua thăm và an i tôi và nói là s vì c đi n bi n nh v y thì mình theo th i cu c thôi, mình ph i theo cách m ng thôi, ch không có cách nào khác. Anh th y nh v y đó!

Nguy n An: T c là cũng không có ai báo cáo v i Ông tình hình nh th nào v i t cách là ch t ch UBND h t?

Ti n sĩ Lê Văn Hào: Có ch ! T c là trong khi đánh nhau và chi m thành ph Hu nh v y thì chúng có đi n đài theo dõi thì cũng n m đ c tình hình l m ch , ch đâu có ph i là không bi t gì!

Nguy n An: Sau khi rút ra kh i Hu r i, thì ông v n t p t c trên núi hay là ông đi theo h ?

Ti n sĩ Lê Văn Hào: D th a tôi v n t p t c trên núi và lúc đ y thì quân đ i Hoa K và quân đ i VNCH đã ph n ng r t m nh b ng cách ném bom r t đ đ i các vùng gi i phóng chung quanh các thành ph l n, thú th t v i anh là chúng tôi s ng toàn trong các hang núi, n u ra ngoài thì cũng ăn bom nh th ng vì tình hình quá căng th ng, bom đ n quá s c t ng t ng.

Cho nên l nh ngoài Hà N i là đ a nh ng ng i g i là nhân sĩ theo cách m ng nh là Hòa Th ng Thích Đôn H u, bà Nguy n Đình Chi, tôi, c Nguy n Đóa, Tôn Th t D ng Ti m và m t s v khác, đ đ a các v này ra ngoài B c.

Như vậy chúng tôi bắt đầu lên đường, nếu tôi nhớ không lầm, vào đầu tháng 7, tôi phải đi theo đường Trường Sơn (đường mòn HCM), ngày thì ngủ trong hang, đêm thì đi và tôi đến Hà Nội vào ngày mừng 3 tháng 9 năm 1968.

Nguyễn An: Đúng a, đi cùng với ông có các vị trí thế mà Ông đã nêu trên?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Đúng, có cả phái đoàn như vậy và trong đó có nhiều vị phải ngủ ở võng như cả Đôn Hoàng phải ngủ ở võng cho 2 anh quân giới phóng khiên, bà Nguyễn Đình Chi và cả Nguyễn Đóa cũng ngủ ở võng, còn tôi lúc đó chỉ mới 32 tuổi thì tôi đi bộ như mọi người thôi

Nguyễn An: Lúc đi với nhau trên núi thì ông có nói chuyện với các vị kia không?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Có chứ! Chúng tôi sống chung trong một khu vực

Nguyễn An: Hoàn cảnh địa lý họ đến núi đó có thế nào mà ông không?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Giữ gìn hết như tôi! Với nào cũng được mọi người hợp tác. Riêng cả Thích Đôn Hoàng thì cả bắt cóc lúc mà quân giới phóng đã chiếm được thành phố Huế rồi thì họ mới cả lên võng để đi hợp thì nó cũng võng cả lên trên núi luôn. Bà Nguyễn Đình Chi cũng trường hợp như vậy, tức là mọi bà để hợp rồi võng Bà lên núi luôn.

Nhưng người tôi nhớ hơn như anh Tôn Thất Đồng thì lúc đó đi theo quân giới phóng, ông Tiến là Việt Cộng nằm vùng mà! và một vài vị khác cũng là Việt Cộng nằm vùng thì cũng tà tà lên núi thôi và tất cả chúng tôi gặp nhau ở trên núi, và khi đi ra ngoài Bắc thì chúng tôi cũng đi cùng một tổ với nhau.

Nguyễn An: Như vậy thì ông sinh hoạt trong đó bao lâu thì bắt đầu là MTGPMN chứ là chỉ nhánh của Một trại Tội quốc gia miền Nam thôi?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Nói thật anh, việc này thì tôi biết ngay khi tôi lên trên núi thì tôi biết MTGP là một trò bịp bợm, tức là một tổ chức hùa danh vô thức, nó là tổ chức của CS thôi, gọi là Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam nhưng mà thực chất do Hà Nội chỉ đạo thôi. Việc đó tôi biết ngay và họ cũng không lừa anh à! Lúc đó mình ở trong tay họ rồi nên họ cũng không lừa.

Nguyễn An: Ông có đó cho đến năm 1975?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Anh nói đúng, tôi đến Hà Nội tôi là khách của Trung ương Đảng cùng với nhóm của chúng tôi như Hoà thượng Thích Đôn Hậu, v.v...

Trong mấy năm từ 1968 đến năm 1975 là tôi được học tập ở Đảng, tôi được Đảng giáo dục cho trong mấy năm học nhiều về chính trị như thế nào là cách mạng, gọi là phóng dân tộc, đấu tranh giai cấp v.v...

Học như vậy trong mấy năm liền mà cuối cùng sau khi học 5 năm thì có một cuộc kiểm tra, tôi nói thật với anh là những thứ này tôi không học tập được, chẳng hiểu Max Lenin và chủ nghĩa CS gì với tôi là một cái gì quá xa lạ và tôi không chấp nhận. Anh có biết khi tôi nói như vậy là rất dè dặt.

Nguyễn An: Đó, chính mục đích anh chỉ đó...

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Dè dặt bởi vì họ bày ra chuyện học tập, rồi bày ra cuộc thi cấp như vậy để xem thái độ mình thế nào? Nhưng ông lãnh tụ cộng sản cũng nói ra một: "Người như anh Lê Văn Hào này không xài được!"

Nguyễn An: Nhưng sau đó họ có thay đổi cách đối xử với ông không?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Không, họ rất là ngoan ngoãn giao, họ đối xử bình thường thôi, nhưng họ biết là loại này sau 1975 sẽ cho vào ghế rác...

Nguyễn An: Và họ đã làm nhũn thố ?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Và họ đã làm nhũn thố 100%.

Phần 3

...

Kỳ này xin gửi đến quý thính giả phần cuối của cuộc phỏng vấn, trong đó tiến sĩ Lê Văn Hào kể lại những diễn biến kể từ khi cuộc chiến chấm dứt hồi mùa Xuân năm 1975. Mời quý vị theo dõi.

Nguyễn An: Xin ông kể lại giai đoạn từ tháng 5 năm 1975 về sau này.

Lê Văn Hào: Khi tôi về Huế là trước ngày 30/4. Trước 30/4 thì công sự đã chiếm Huế trước rồi, chiếm Huế vào khoảng cuối tháng 3. Khi tôi về đến Huế thì nó trở mặt ngay anh . Nó chỉ nói một cách vắn tắt là bây giờ anh không phải làm chính trị nữa mà anh trở về nghề cũ của anh là nghề dạy học thôi. Tức là dùng mặt cái mình đang là chủ tịch thì nó biến đổi một câu nói nhủ vạy nó xóa chức và của mình đi, nó cho mình trở lại với anh Lê Văn Hào trước Mặt Mậu Thân, vạy thôi. Kể u của nó là kể u không coi mình ra gì cả.

Sau khi trở lại Huế thì tôi được một chức khác, tuy tôi là giảng sư ở đại học nhưng tôi lại trở thành phó chủ tịch của Mặt trận Tổ Quốc Bình Trị Thiên vì lúc đó nó sát nhập 3 tỉnh làm một mà. Đây với quần chúng thì cũng là một chức oai lẫm rồi, ông này không làm chủ tịch ủy ban Dân chúng cách mạng Thừa Thiên - Huế mà ông đi làm phó chủ tịch của ủy ban Mặt trận Tổ Quốc Bình Trị Thiên thì công sự nào có đời x không từ với ông. Anh thấy cũng là một trò bịp nữa.

Nguyễn An: Thừa ông, nhủ vạy đến lúc vào tháng 7 năm 1976 khi họ sát nhập Mặt trận giải phóng miền Nam vào Mặt trận Tổ Quốc thì rồi cuộc đời với ông không có gì thay đổi?

Lê Văn Hào: Bù nhìn với tiếp tục là bù nhìn chứ không có gì thay đổi cả. Tôi chỉ được thông báo nhủ vạy và tôi cũng chấp nhận làm gì cả. Bởi vì lúc đó Mặt trận giải phóng thì thừa rồi. Họ xóa bỏ Mặt trận giải phóng miền Nam và họ xóa bỏ chính phủ cách mạng lâm thời miền Nam

Việt Nam. Nghĩa là như tay, tất cả đều là những trò đùa cợt, tất cả đều là những cách gọi, những cách gọi mà tôi nghĩ là để lừa bịp để lừa những người thôi.

Nguyễn An: Trong Mặt trận giải phóng miền Nam lúc bấy giờ có mặt sự những trí thức cũng đi theo, ông thấy có những người nào đi theo mà khác với hoàn cảnh của ông với những người khác là bị giải như bắt cóc không?

Lê Văn Hòa: Khi tôi ra Hà Nội thì tôi cũng gặp rất nhiều người trong miền Nam, ở Sài Gòn cũng đến để ra miền Bắc với chúng tôi. Hầu hết các vị gọi là nhân sĩ, trí thức rồi thì hoàn cảnh cũng gặp những người thôi. Mặt người tôi hỏi họ là họ là những bà Đảng Quê hương Hoa chúng họ, tôi thấy họ bà cũng là mặt thế Việt cộng nên vùng những hóa ra không phải.

Cuối cùng tôi thấy bà Đảng Quê hương Hoa giải những người thôi, bà cũng không phải là người mà cộng sản tin cậy lắm đâu. Bởi vì sau tháng 4/1975 thì cộng sản cũng rất coi trọng bà Đảng Quê hương Hoa, nó cho bà mặt cái chức là trưởng Bộ y tế mà bà không có quy định hành gì cả. Sau đó mặt thế gian người thì bà cũng phải từ chức thôi. Đó là trưởng hợp bà Đảng Quê hương Hoa.

Mặt ông khác mà tôi cũng quen rất nhiều là ông Trưởng Bộ Ngoại. Ông đó là Bộ trưởng Bộ tư pháp của chính phủ cách mạng lâm thời miền Nam Việt Nam. Ông cũng bị nó đi xử mặt cách rất rúng như vậy. Ông bèn vượt biên và thoát ra được, ông qua xin tị nạn bên Pháp.

Tôi chỉ nêu ra hai trưởng hợp cụ thể tôi biết.

Nguyễn An: Đây cũng là điều rất lạ, tất cả là rất nhiều người đi vào bị đưa vào trong mặt cái gì những mặt màn kịch. Giải những mặt với bị lừa và rất cuộc người nào cũng bị kết tội.

Lê Văn Hòa: Đúng. Cái đó đúng quá anh ạ. Anh biết tất cả những người được cộng sản cho những chức vụ này họ trong những năm từ Tết Mậu Thân cho đến tháng 4/75 thì về sau ngày 30/4 thì họ đều bị mất mất ghê lắm. Thí dụ như HT Thích Đôn Hòa ở Huế cũng bị mất mất ghê lắm. Mọi lần tôi lên chùa Thiên Mụ thăm ông thì ông cũng than thở. Ông nói rằng ông của thầy đảm nào đi xử với người ta mặt cách người môn, rất rúng như cộng sản. Có Thích Đôn Hòa nói với tôi

nhậu vậy.

Nguyễn An: Thưa ông, nhậu vậy thì cần duyên nào đã đưa ông ra khỏi Việt Nam?

Lê Văn Hào: Chuyện tôi được trở lại Pháp là một sự rất tình cờ. Vào khoảng tháng 5/1989 thì có một ông giáo sư đến từ Pháp tên là Emély được công nhận mới sang nói về 200 năm cách mạng Pháp. Ông này cũng là một trí thức khuynh tả, ông cũng có ít nhiều cảm tình với công nhân cho nên nó mới ông sang nói chuyện. Tôi với tôi cách là phó chủ tịch của một trại Tù Quốc Bình Trại Thiên thì tôi cũng đi nghe giáo sư này nói chuyện. Hai anh em nhìn ra nhau thì mừng quá. Tôi mới nói với ông là ở đây cũng không thoải mái, cậu có thể đến gặp với đến từ Paris 7 cho mình một giấy mới sang đây học được không? để mình thoát ly ra khỏi bộ u không khí ngột ngạt quá. Với giấy mới đây học của ông ? thì tôi được sang Pháp và tôi đã đến Pháp vào ngày 14/7/1989.

Nguyễn An: Nhậu vậy là trong đời sống của anh có những cần duyên rất là ...

Lê Văn Hào: Rồi tôi anh . Nếu không có ông ?? sang nói về 200 năm cách mạng Pháp thì tôi làm sao ra khỏi nhà tù Việt Nam được?

Nguyễn An: Theo chúng tôi biết thì vào năm 2000 anh trở thành thành viên của Tập Hẹp Dân Chủ Đa Nguyên? anh có thể trình bày lý do tại sao?

Lê Văn Hào: Đúng rồi. Lý do là anh Kiên với tôi quen biết nhau từ gần nửa thế kỷ rồi. Tôi theo dõi việc làm của anh Kiên rất kỹ. Trước năm 2000 tôi không gia nhập Tập Hẹp là vì tôi phải nuôi 2 đứa con ăn học cho nên cũng bận rộn công ăn việc làm. Đến khi tôi sắp sửa về hưu thì tôi mới nghiên cứu kỹ thêm về hoạt động của Thông Luận và của anh Nguyễn Gia Kiên. Đã bao nhiêu năm tôi cũng đi tìm một nơi để mình gửi gắm sự thất bại của mình đến với thế giới lại của dân tộc. Tôi thấy những gì mà Tập Hẹp đề nghị thì tôi thấy nó quá phù hợp với sự mong đợi của tôi, cho nên đến năm 2000 tôi đã chính thức nộp đơn xin làm một thành viên khiêm tốn của Tập Hẹp và tôi đã được chấp thuận. Tôi cho đây cũng là một bước ngoặt của đời tôi.

Nguyễn An: Xin cảm ơn tiến sĩ Lê Văn Hào đã dành thì giờ cho cuộc trao đổi ngày hôm nay.

TS Lê Văn Hào nói về việc ông bỏ Mặt Trận GPMN "mới" tham gia Mặt Trận mới thế nào!

Tài liệu: Nguyễn An (RFA)

Chân dung, 26 Tháng 12 Năm 2010 11:57
